

הבעל זכאי בנכסי מלוג של אשתו:

- א. אכילת פירות
- ב. לירש הנכס כשמתה
- ג. אם מכרה, המכר בטל

אם כן למה כתב לה דין ודברים אין לי בנכסיך?
שאם מכרה ונתנה קיים!

והימא ליה מכל מילי סליקת נפשך?

אביי: יד בעל השטר על התחתונה!

כל המוציא שטר על המוחזק בדבר, מה שמפורש שטר יכול לתבוע עליו! ואם השטר סתום, מורידים אותו לפחות שצמחמות השטר. וזו מוציאה עליו שטר שכתבת לי דין ודברים אין לי בנכסיך, ולשון סילוק הוא זה. והוא יכול לטעון ודאי לשון סילוק הוא, אבל לא נסתלקתי אלא מפחות שצדצרים, וזו היא המכירה, אבל כל זמן שלא תמכור אוכל פירות! (רש"י ד"ה יד בעל השטר)

כשמוותר על מכירה	מאבד פירות וירושה	אם תמכור	אינו שכיח
כשמוותר על פירות	מאבד פירות אבל ירושה ואינה מוכרת	מיד	
כשמוותר על ירושתה	מאבד ירושה אבל יש לו פירות ואינה מוכרת	אם מתה קודם	שכיח

רב אשי: [אין לך אלא דקדוק הלשון-רש"י] "בנכסיך" ולא בפירותיהן, "בנכסיך" ולא לאחר מיתה [שנמלשמה מעליהן-רש"י].

ר' יהודה אומר לעולם אוכל פירי פירות עד שיכתוב לה
דין ודברים אין לי בנכסיך ובפירותיהן ובפירי פירותיהן עד עולם

איבעיא להו, לרבי יהודה:

א. פירי פירות דוקא? אם כתב לה "ובפירות ובפירי פירות" ויותר, אבל כתב לה "ובפירותיהן עד עולם" לא ויותר.
א"כ למה קתני "עד עולם"? לומר שכשכותב "ובפירי פירותיהן" כמאן דכתב עד עולם דמי! (עי' רש"י תוס' ומהרש"א)

ב. עד עולם דוקא? אם כתב לה "ובפירות עד עולם" ויותר, אבל כתב לה "ובפירות ובפירי פירות" לא ויותר.
א"כ למה קתני "ובפירי פירות"? לומר שכתבת ובפירי פירות לא מהני עד שכותב "עד עולם"!

ג. תרוייהו דוקא? צריך לכתוב "ובפירות ובפירי פירות עד עולם" לוותר, אבל פחות מזה לא ויותר.
למה צריכים ב' לשונות? פירי פירות ויתר אבל לא פירי פירי פירות. עד עולם היינו רק פירות לכל השנים!

(ואין לומר שאחת מן הלשונות מהני, או זה או זה, שאם כן המשנה הי' צריך לכתוב "או עד עולם". -מהרש"א)

רשב"ג אומר אם מתה יירשנה מפני שמתנה על מה שכתוב בתורה וכל
המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל.

אמר רב הלכה כרשב"ג ולא מטעמיה!

רשב"ג: הטעם:	יירשנה הבעל יורש אשתו מה"ת מתנה ע"מ שכתוב בתורה <u>תנאו בטל</u>	רב: הטעם:	יירשנה הבעל יורש את אשתו מדרבנן מתנה ע"מ שכתוב בתורה <u>תנאו קיים</u> חכמים עשו חיזוק לדבריהם <u>יותר</u> משל תורה	הרי באונאה חזינן לרב שסובר מתנה ע"מ שכתוב בתורה תנאו בטל?
רשב"ג: הטעם:	יירשנה הבעל יורש אשתו מה"ת מתנה ע"מ שכתוב בתורה תנאו בטל	רב: הטעם:	לא יירשנה הבעל יורש את אשתו מדרבנן מתנה ע"מ שכתוב בתורה תנאו בטל <u>ולא</u> עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה	האי מטעמיה ולא כהילכתיה?
רשב"ג: הטעם:	יירשנה הבעל יורש אשתו מה"ת מתנה ע"מ שכתוב בתורה תנאו בטל אבל בדרבנן (ויתור פירות) תנאו קיים	רב: הטעם:	יירשנה הבעל יורש את אשתו מה"ת מתנה ע"מ שכתוב בתורה תנאו בטל עשו חכמים חיזוק לדבריהם <u>כשל</u> תורה	האי כטעמיה וכהילכתיה (יירשנה מה"ת, ותנאו בטל), ורק מוסיף שגם בדרבנן (ויתור פירות) תנאו בטל?
רשב"ג: הטעם:	יירשנה הבעל יורש אשתו מה"ת מתנה ע"מ שכתוב בתורה תנאו בטל	רב: הטעם:	יירשנה הבעל יורש את אשתו מדרבנן מתנה ע"מ שכתוב בתורה תנאו בטל ועשו חכמים חיזוק לדבריהם <u>כשל</u> תורה	!